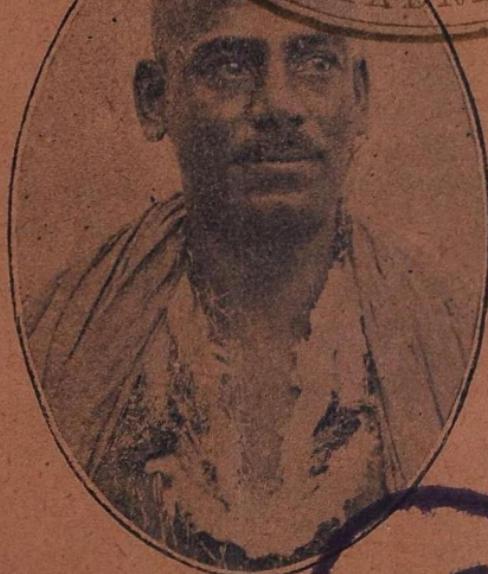

246

மெஞ்சான

கமா ஹீ தன் (ஸ்ரீ)

qistered

Price 0—2—0

1925.

Agar Press, Triplicane, Madras.

ஓம்தத்வைத்

1. அறிவே குருவாம்
2. குருவே அறிவாம்
3. அறிவே அன்பாம்
4. அன்பே சிவமாம்
5. அன்பில் அரசு
6. அறிவில் வெற்றி
7. அறிவோ டிரு
8. ஆறுதலடைந்திரு
9. இன்பதுன்ப மற்றிரு
10. உன்னை யுணர்ந்திடு
11. ஊன்சுவை பாராதிரு
12. என துன தென்திரு
13. ஏகினும் பேசாதிரு
14. ஒங்காரத் துள்ளிரு
15. ஒளவியஞ் சொல்லாதிரு
16. கல்வியை சிறிதும் அவமதியாதிரு

- (1) தந்தை தூயாவானுஞ் சார்கதியிங்காவானு மந்தமிலா யின்பா நமக்காவானு—மெஞ்தமுயிர் தானுகுவானுஞ் சரலைகுவானுமருட் கோனுகுவானுங் குரு
- (2) துதிப்போர்க்கு வல்வினைபோங் துன்பம்போ செஞ்சிற் பதிப்போர்க்குச் செல்வம் பவித்துக்—கதித்தோங்கும் நிவ்ட்டையுங் கைகூடு நிமலராண் கந்தர் மறவாதவர்க் கொரு தாழ்விலையே,
- (3) அல்லல்போம் வல்வினைபோம் அன்னைவயற்றிற் பிறந்த தொல்லைபோம் போகாத் தூயரம்போம்—உல்ல குணமதிக மாமருணை கோபுரத்தில் வீற்றிருக்குஞ் கணபதியைக் கை தொழுதக்கால்.
- (4) உத்தம ஞானந்தன்னை யுணர்ந்திட்ட பெரியோர் தாளை சித்தமுங் தொழுதல் செட்டு நினைவிலன்பு கொண்டால் பித்தமுங்தெளிந்து பேதா பேதமுங்கடந்து நின்று சித்தமுஞ் சுத்தமாகி சிவமெனும் பொருளைச் சார்வார்.
- (5) ஒங்காரரூபமே யுலகமுதற் பொருளாகி யுயர்ந்த வேத ரீங்காரநாதமாய்ச்சழியிட்டகீற்றுமாய் சுழினையில் வாசியானுப் பீங்காத வானந்தாரிருவிகற்பத்திலேநின்றிட்ட மோணமூர்த்தி தேங்காத பேரோளி சதானந்த வாருதி நிரதி சமானந்த தேவே

- (6) கல்லார்க்குங் கற்றவர்க்குங் களிப்பருளும் களிப்பே
காணார்க்குங் கண்ட வர்க்குங் கண்ணளிக்குங் கண்ணே
வல்லார்க்கும் மாற்றார்க்கும் வரமளிக்கும் வரமே
மதியார்க்கும் மதிப்பவர்க்கும் மதிகொடுக்கும் மதியே.
- (7) நல்லார்க்கும் பொல்லார்க்கும் நடு நின்ற நடுவே
நரர்களுக்குஞ் சுரர்களுக்கு நலங்கொடுக்கும் நலமே
எல்லார்க்கும் பொதுவில் நடமிடுகின்ற சிவமே
என்னரசே யான்புகலு மிசையு மனிந்தருளே
- (8) வேஹண்டு வினையில்லை மயிலுண்டு பயமில்லை
வேறெ துணையும் காணேன் முருகா
பாலுண்டு பழமுண்டு பசியார சோறுண்டு
மாலுண்டு அயனுண்டு மனம்போல் வாழ்வதுண்டு (வே)
- (9) காலுண்டு கையுண்டு கந்தன் பணியு முண்டு
மூலாதாரமுமுண்டு முத்திக்கு வழியுண்டு
நல்லாவமுண்டு நல்மறந்து முண்டு
வல்லே நருளுண்டு வாடாத நிலையுண்டு (வே)
- (10) ஆதாரவகமுண்டு அதினுள்ளே சிவமுண்டு
போத பூசைகளுண்டு புண்ய ஞானமுமுண்டு
அன்னம் கொடுப்பவருண்டு அன்பர் புசிப்பதுண்டு
என்னும் மனது போலே எங்குமே வாழ்வதுண்டு (வே)
- (11) உலகமாய் கையை விட்டு உன்பாதந்தனை தொட்டு
பலவிதமாக கெட்டு பரதேசியானே னேன்

கள்ளன் திருடினன்று கண்டபேர் சொன்னாலும்
உள்ளபடி உண்மை வெளியாகும் முருகா (வே)

(12) காக முறவு கலந்துண்ணக் கண்ட ரகண்டாகார சிவ
போகமெனும் பேரின்ப வெள்ளம் பொங்கித் ததுப்பிப்
பூரணமா
யேக வருவாய்க் கிடக்குத்தையோ வின்புற்றிட நாமினி
யெடுத்த
தேகம் விழுமுன் புசிப்பதற்குச் சேரவாரும் ஜகத்திரே.

(13) குருவைப் பணிந்து கடைத்தேறு—எப்போதுமவர்
குணத்தை வர்ணி த்து மனங்தேறு
பருவம் வந்ததே யானால் பாரும் பார்பற்றமத்தை—அது
அறிவுக்குள் அறிவாகி பிரம்மாய் நின்றிலங்கும் (குரு)

(14) உண்டானபோது கோடான கோடி பங்கு—எங்கும்
பெண்மர்கள் மாய்க்கதனில் மனம் புகுந்து நிறைந்து
சண்டாள விவகயத்தை சாதித்து கொண்டு தள்ளி
அண்ட மளங்த வரைகண்டு பணிந்து கொள்ளு (குரு)

(15) கோடி தனத்தை தேடினாலும்—கூத்தாடினாலும்
மோடி சங்கீதம் பாடி வேதங்கள் ஒதினாலும்
மாட மாளிகை மெத்தை மேடை மேலிருந்தாலும்
கண்டு கீழே விழும்போது எதுகூட வராது சொன்னேன்

(16) மண்ணில் பிறப் பிறப்பும் பொய்யே—மாய்க்கயும் பொய்
யே
என்னு மனது புத்தியும் பொய்யே ஜெகமும் பொய்யே

மெஞ்னான அருள்.

5

பெண்டு பிள்ளைகள் பொய்யே பேர்ங்கள் ஜாதியும் பொய்யே
என்னாலும் சிவநாமம் யேக சொருபம் மெய்யே (குரு)

(17) கை யொன்று செய்ய விழி யொன்று நாடக் கருத் தொன்
றெண்ணப்

பொய்யொன்று வஞ்சக நா வொன்று பேசப் புலால் கமழு
மெய் யொன்று சாரச் செவி யொன்று கேட்க விரும்பு
மியான்

செய்கின்ற பூசை பெவ்வாறு கொள்வாய் வினை தீர்த்த
வனே.

(18) கண்ணுண்டு காணக் கருத்துண்டு நோக்கக் கசிந்தருகிப்
பண்ணுண்டு பாடச் செவியுண்டு கேட்கப் பல பச்சிலையா
லெண்ணுண்ணு சாத்தவெதிர் நிற்க வீசனிருக் கையிலே
மண்ணுண்டு போகுதையோ கெடு வீரிந்த மாணிடமே

(19) உருதரித்த நாடு தன்னி லோடுகின்ற வாயுவைக்
கருத்தினு விருத்தியே கபாலமேற்ற வல்விரேல்
விருத்தர்களும் பாலராவர் மேனியுஞ் சிவங்திடும்.
அருட்ட ரித்தனதனை யம்மை யானை யுண்மையே.

(20) பிறக்கும்பொழுது கொடுவந்ததில்லை பிறந்து மண்மே
விறக்கும்பொழுது கொடுபோவதில்லை மிடைநடுவிற்
குறிக்கு மிச்செல்வஞ் சிவன்தந்ததென்று கொடுக்காரியா,
திறக்குங்குலாமருக்கென் சொல்லுவேன்கச்சியேகம்பனே.

- (21) எத்தொழிலைச் செய்தாலு மேதவத்தை பட்டாலும் முத்தர்மன மிருக்கு மோனத்தே—வித்தகமாய் காதிவிளையாடி யிருக்கவீசி வந்தாலும் தாதிமன ஸீர் குடத்தே தான்
- (22) முடிசார்ந்த மன்னரு மற்றமுள்ளோரு முடிவிலொரு பிடிசாம்பலாய்வெங்கு மன்றைவ தங்கண்டு பின்னுமிக்கப் படிசார்ந்த வாழ்வை நினைப்பதல்லாற் பொன்னினப்பலவ ரடிசார்ந்து நாமும்ய வேண்டுமென்றே யறிவா றில்லையே.
- (23) காடே திரிந்தென்ன காற்றே புசித்தென்ன கந்தைசுத்தி ஒடே யெடுத்தென்ன உள்ளன்பிலாதவ ரோங்கு நாடேயிடை மருதீசர்க்கு மெய்யென்பர் நாரியர்பால் வீடேயிருப்பினு மெஞ்னான வீட்டின்ப மேவுவரே.
- (24) எச்சிலென்று சொல்லியித மகிதம்பேசாதீர் எச்சிலிருக்குமிட மறியீ—ரோச்சிறைனை யுய்த்திருக்கு பார்த்தா லொருமை வெளிப்படும்பின் சித்த நிரா மயமே.
- (25) எத்தனைபேர் நட்டகுழி யெத்தனைபேர் தொட்டமுலை யெத்தனைபேர் பற்றியிழுத்த விதழ்—நித்தனித்தம் பொய்யடா பேசம் புவியின்மட மாத்தரவிட் யுய்யடா வய்யடா வும்.

- (26) இருப்பதுபொய் போவதுமெய் யென்றெண்ணி நெஞ்சே
யொருத்தருக்குந் தீங்கினை யுன் னுதே—பருத்ததொந்தி
நம்மதென்று நாமிருக்க நாய்நரிகள் பேய்கழுகு
தம்மதென்று தாமிருக்குந்தான்.
- (27) பத்தும் புகுந்து பிறந்து வளர்ந்து பட்டாலைச்சற்றி
முத்தும் பவளமும் பூண்டோடி முடிந்தபின்பு
செத்துக்கிடக்கும் பின்தருகே யினிச்சாம் பினங்கள்
கந்துவகணக் கென்னகாண் கயிலா புரிக்காளத்தியே.
- (28) அம்பலத்தையம்புகொண் டசங்கென்றால்சங்குமோ
கம்பமற்றபாற்கடல் கலங்கென்றால் கலங்குமோ
யின்பமற்றயோகியை யிருஞ்வந்தனுகுமோ
செம்பொனம்பலத்திலே தெளிந்ததேதிவாயமே.
- (29) மனத்தகத்தமுக்கருத மெளனயோகஞானிகள்
வனத்தகத்திருக்கினு மனத்தகத்தமுக்கருர்
மனத்தகத்தமுக்கறுத்த மெளன ஞானயோகிகள்
முளைத்தடத்திருக்கினும் பிறப்பறுத்திருப்பரே.
- (30) அஞ்சலுன்று மெட்டதா யாதியான மந்திரம்
நெஞ்சிலே நிலைந்துகொண்டு நூறுநூறு செப்பிரேற்
பஞ்சமான பாதகங்கள் ஹுறுகோடி செய்யினும்
பஞ்சபோற் பறக்குமென்று நான்மறைகள் பண்ணுயே.

- (31) வடிவகண்டுகொண்டபெண்ணை மற்றோருவந்தினால் விடுவரென்பராருயிரை வெட்டவேணுமென்பரே எடுவன் வந்தழழத்தபோது நாறுமின்தஙல்லுடல். சுடலைமட்டுங்கொண்டுபோய் தோட்டிகைசொடுப்பரே.
- (32) காணக்கண் கூசுதே ஒக்கமெடுக்க நானுடே, மானைக்கவாய் திறக்க மாட்டாதே—வீணுக்கென், என்பெல்லாம் பற்றி யெரிகின்ற தையையோ அன்பில்லா ஸிட்ட அழுது.
- (33) அன்ன விசாரமதுவே விசாரமது வொழிந்தால், சொன்னவிசாரம் தொலையாவிசாரம், நற்றே கயரைப் பன்னவிசாரம் பலகால் விசாரம் மிப்பாவி நெஞ்சுக் கென்ன விசாரம் வைத்தயிறை வாகச்சி யேகம்பனே.
- (34) தன்னை பறியத் தனக்கொரு கேடில்லை தன்னை யறியாமற் றுனே கெடுகின்றான் தன்னை யறியும் றிவை யறிந்த பின் தன்னையே யர்ச்சிக்கத் தானிருந்தானே.
- (35) நீள கீடு கட்டு வீர் நெடுங்கதவு சாத்துவீர். வாழ வேணுமென்றலோ மகிழ்ந்திருந்த மாந்தரே கால ஞேலை வந்தபோது கை கலந்து நின்றிடும் ஆல முண்ட கண்டர் பாத மம்மை பாத முண்மையே.

- (36). ஒட்டமுள்ள போதெலா மோடியே யுலாவலாம்
ஒட்டமுள்ள போதெலா முறுதி பண்ணிக் கொள்ளலாம்
ஒட்டமுமுட்டங்த போது வொப்பிலாத வெளியிலே
ஆடு மில்லை கோலு மில்லை யாரு மில்லை யானதே.
- (37) பண்ட காள் பரித் தெறிந்த பன் மலர்க் கொத்தனை
பாழிலே செபித்து விட்ட மந்திரங்க கொத்தனை
மிண்டராய் திரிந்த போதிரைத்த சீர் ககொத்தனை
மீன்வஞ்ச சிவாவயங்கள் சூழவந்த தெத்தனை
அண்டர்கோணி ரூப்பிட மறிந்துரணங்த ஞானிகள்
கண்ட கோவில் தெப்வ மென்று கையெடுப்ப தில்லையே.
- (38) நித்திரை வந்த போது நினைவு தானிருந்த தெங்கே
புத்திரர் தாழு மெங்கே புணர்ந்திடு மகைவி யெங்கே
பத்திர பூசை யெங்கே பல தொழில் செய்வ தெங்கே
சித்திர நாகை நாதர் செயவிழை நினைவாய் நெஞ்சே.
- (39) பெண்ணுசை யென்கின்ற பேய் பிடித்தாடிய பேதை
நெஞ்சே
கண்ணுஸ் வருஷ் கன்மங்கள் யாலைவயும் கண்டிலையோ
எண்ணுத பாங்க கெண்ணுமேற் செய்யுமிப் பேருடம்பு
மண்ணுத நற்றவஞ் செய்வாய் குணங்குடி வாய்த்திடமே.
- (40) காமத்தா விந்திரன் கவுச்க மெய்தினன்
காமத்தால்இந்திரன் சுருத்த மீந்தனன் 85
காமத்தால் இராவணன் கவுலை யுற்றனன்
காமத்தால் இரந்தவர் கணக் கில்லையே.

- (41) ஊத்தைத்தசையல்லோ டி மோகங் கொண்டது
உதிர நினைமல்லோ கானுயோ
நேத்திரங் கெட்ட மடையனே பாவத்தை
தேடிக் கொண்டாய்டா காழுகனே.
- (42) வீடிருக்கத் தாயிருக்க வேண்டு மனையாளிருக்கப்
டீடிருக்க ஓனிருக்கும் பிள்ளை கருந்தாமிருக்க
மாடிருக்கக் கண்ணிருக்க வைத்த பொருளிருக்க
கூடிருக்க டி போன கோலமீமன்ன கோலமே.
- (43) அருளில்லாதார்க்கு அருளறிவு தங்குமோ
அருளறிவு தானல்லோ ஆனந்தம்—அருளறிவு
தேவுவதுங் கூடுவதும் சிக்கை யானந்த முடன்
ஆடுவதும் தனதறி வினால்.
- (44) மன மென்னுங் குதிரையை வாகன மாக்கி
மதி யென்னுங்கடிவாளம் வாயிற் பூட்டிச்
சின மென்னுஞ் சினி மேற் சீரா யேறித்
தெளிவுற ஞானத்தைத் தேடிப்பாரே.
- (45) உளியிட்ட கந்திலையிலுண்டோ பலன்கள்
உலகத்தில் மூடர் கருக்குண்டோ வணர்ச்சி
புளியிட்ட செம்பிற் குற்றம் போமோ வஞ்சானம்
போகாது மூடர்க் கென்றுடாய் பாம்பே.

- (46) திரளான போரி ஹசி தேடல் போன் முத்தி
சிக்காது தேசாசார தேசிகர் தம்மால்
அருளான மூலகுரு அண்பான செயலால்
ஆனந்தங் கண்டோ மென்றாய் பாம்பே.
- (47) மூல வேற்றிந்து கொண்டால் மூன்றுலகமும்
முன் பாகவேகண்டு நித்ய முத்தி சேரலாம்
சால வேற்றிந்த தாலே தான் பயனுண்டோ
சகத்தை பொய் யென்று தெளிந்தாடாய் பாம்பே.
- (48) பாபஞ் செய்யாதிருமனமே—நாளை
கோபஞ் செய்தே யேமன்
கொண்டோடிப் போவான்
பாபஞ் செய்யாதிருமனமே.
- (49) மெய்ஞ்சுனப்—பாதையிலேறு—சுத்த
வேதாந்த வெட்ட கெளியினைத்தேறு
அஞ்சுன மார்க்கத்தைத்தூறு—உன்னை
அன்டி ஞேர்க்கானந்த மாம்வழி கூறு.
- (50) கூடவருவ தொன்றில்லை—புழுக்
கூட்டுக் கிரைதேட உலகனில் தொல்லை
தேடவும் மோட்சமும் தொல்லை—அதைத்
தேடும் வழியைத் தெளிவோரு மில்லை.

- (51) சம்பா அரிசியடி சாதஞ் சமைத்திருக்க
உண்பாய் நியென்று சொல்லி உழக்குழக்கு நெய்வார்த்து
முத்துப் போலன்ன மிட்டு முப்பழமுஞ்சர்க்கரையுங்
தித்திக்குங் தேனமிர்தம் என் கண்ணம்மா
தின்றுகளைப் பாரேனே.
- (52) ஒடியலைந்து மிவ்வை யகத்தேயு முன்றுமன்றுங்
தேடி யெடுத்ததிரவியம் யாவையுஞ் செத்த பின்பு
நாடி யெடுப்பது முண்டோ மறந்து நடக்கு நெஞ்சே
வாடியிரந்தறஞ் செய்வாய் குணங்குடிவாய்த்திடுமே.
- (53) ஆடும்படு பொருளாட்சி யென்றங்கிங்கு மாயலைந்து
பாடும் படு வதுடன் பாரமதோ சொல்லும் பரம் மனமே
கூடும் படுபயன்றேடு மப்பாலுள்ள கூட்டம் விட்டு
வாடும் படும் பெறு முண்மைக் குணங் குடிவாய்த்திடுமே.
- (54) எல்லாப் படைப்பும் படைத்து மீரணங்களீபவனே
அல்லா வொருவனவனன்றிவேறில்லையாகைகயினற்
சொல்லாமற் சொல்லுஞ் சுருதிமுடிவினிற் சொல்விறந்த
வல்லாய் குணங்குடிவாழ்ந்திருப்போ மினிவாருமினே.
- (55) அய்யோ வலகிலழியாவரம் பெற்றியாரிருந்தார்
அய்யோ வனக்கென்ன ஆதாரம் இதில் என்ன ஆசை
பொய்யான வாழ்வாம் புலையாட்டைடும் பும்புரவலர்க்கும்
ஒப்யார மூள்ள குணங் குடியார்க்கு முறவில்லயே.

- (56) உற்றுரிமூலத்தினால் பெற்றுரிமூலத்தினாலும் கூடுதலாக சுதந்தியமாய் வாங்காமனி நிற்கச்செய்ய பெறலாம் கற்றார் குணங்குடி கொண்டிடுவாய் மனக்கண்மனியே.
- (57) என்கின்ற சானுயாத்திருக்கும் பாலையிறக்கி யுண்ணப் பஞ்சாட்சரமெனும்பாரிய வாளினெப்பாய்ந் தெடுத்து தஞ்சாவூரானு மகாராஜன் பாதந்தனைப் பணிந்தால் நெஞ்சாங்குணங்குடி கொள்வாயிது புத்திகேணைஞ்சமே
- (58) நாளைக்கிருந்திடலா மென வெண்ணி நாடு நெஞ்சே நாளைக்கிருப்பதை நம்புவதோயில்லை நானிலத்தில் நாளைக்கும் பின்னைக்கும் நாமிருப்போமென்னு நாட்ட மற்றெல் வேலைக்கும் சல்ல குணங்குடி வாழ்ந்திரு வேலையிதே
- (59) நாட்ட மென்றேயிரு வன்னிகு பாதத்தினன்னிலையில் ஒட்ட மென்றேயிரு வொன்றுன அட்சர மோதியதன் ஆட்ட மென்றேயிரு அனவர்தம் அளப்பறிய நீட்ட மென்றேயிரு நெஞ்சே குணங்குடி நிச்சயமே
- (60) நாடு காகருண்டு நல்லோர்களு முண்டு நாதனு முண்டு ஒடு மெனக்குண்டென் றண்ணியுன்கையில் உடல் பசித்தாற் போடென் று கொண்டகவளத்தை வாங்கிப்புசித்துகொண்ட பாடுகுணங்குடி ஹாழ்ந்திடவே பரமானந்தமே.

- (61) மெத்தத் துணிபோர்க்க மெத்த மெத்தக்குளிருஞ்
சற்று துணிபோர்த்துவரக் சற்று குளிர்—உற்றுதுணி
இல்லைக்குளிருமிலை யில்லை யிதுதானிசமே
சொல்லக்குணங்குடியார்சீர்.
- (62) ஜய வாதனைப்பழக்மே மனநினைவது தான்
வைய மீதினிற் பரம்பொருள்யாதினுமருவும்
மெய்யினின்றேளிர் பெரியவர்சார் உற்று விளங்கிப்
பொய்ய தென்பதை யொகுவிமெய்யுனருதல் போதம்
- (63) வெட்டாத சக்கரம் பேசாதமந்திரம் வேறேருவர்க்
கெட்டாத புட்ப மிறையாத தீர்த்தமினி முடிந்து
கட்டாத விங்கம் கருதாத செஞ்சங்கருத்தினுள்ளே
முட்டாத பூசையன்றே குரு நாதன் மொழிந்ததுவே.
- (64) கங்கையிற் படிந்திட்டாலுங்கடவுளைப் புசித்தாலும்
மங்குல்போற்கோடிதானம் வள்ளலாய் வழங்கினாலும்
சங்கையில்லாத ஞானத்துவமுணர்ந்திட்டாலும்
பொங்குறு புலால் புசிப்போன் போய் நரகடைவனன் டே.
- (65) ஓயாமற்பொய் சொல்வர் நல்லோரை நித்திப்பருற்றுப்
பெற்ற
தாயாரைவைவர் சதியாயிரஞ் செய்வார் சாஸ்திரங்க
ளாயார்பிறர்க்குபகாரஞ் செய்யார் தமையண்டினர்க்கொன்
றீயாரிருஞ் தென்ன போயென்னகாண் கச்சியே கம்பனே.

- (66) கறந்த பால் முலைப்புகா கடைந்த வெண்ணை மேர் புகா
துடைந்து போன சங்கி ஞேசையியிர்களு முடற் புகா
விரிந்த பூவுதிர்ந்த காட்டு மீண்டு போய்-மரம் புகா
இறந்தவர் பிறப்பதில்லை யில்லை யில்லையே.
- (67) ஆடு காட்டி வேங்கையை யசப்படுத்தும்வாறுபோன்
மாடுகாட்டி யென்னை நீ மதிமயக்கலாகுமோ
கோடு காட்டு மானையைக்கொன்றுரித்த கொற்றவா
வீடு காட்டி யென்னை நீ வெளிப்படுத்தல் வேண்டுமே.
- (68) ஊரோடு பேரும் விட்டா ருகியன் முழுதும் விட்டா
ஊரோடு மார்வம் விட்டாரதனினும் செற்றம் விட்டார்
பாரோடு விண்ணுக்குந்துங்ப மெனப் பழுதறவே விட்டா
ரேர்திகழுனையும் பேய்த்தேரென நகை செய்து விட்டார்
- (69) பொருளுடையோரை செயலினும் வீரசைப்போர்க்களத்
துந்
தெருஞுடை யோரை முகத்தினுங்கீர்த்து தெளிவதுபோ
லருஞுடையோரைத்தவத்திற் குணத்திலருளிலன்பி
விருளது செல்வினுங்காணத்தகுங்கச்சியே கம்பனே.
- (70) இனியது கேட்கிற்றனி கெவேலோய்
இனிது இனிது யேகாந்த மினிது
அதனினு மினிது ஆதியைச் சேர்தல்
அதனினு மினிது அறிவுளோர் தம்மைக்
கனவினு நினைவினுங்காண்பதுதானே.

மெஞ்னான் அருள்.

- (71) வேதநூற் பிராயம் நூறு, மனிதர்தாம்புகுவரேனும் பாதியும் உறங்கிப்போகும்; நின்றதில் பதினையாண்டு பேதை பாலகனுந்தன்மை, பினி பசு மூப்புத்துன்பம் ஆதலாஸ் பிறவிவேண்டேன் அரங்கமாக்கருளானே.
- (72) அனைத்துயிர் ஒன்று யெண்ணி அரும்பசி யெவர்க்கு மாற்றி மனத்துள பேதா பேதம் வஞ்சகம் களவு சூது சினத்தையும் தவிர் பாயாகில் செய்தவம் பின்வேறுண்டோ உனக்கொரு உறுதிகண்டாய் உபதேசம் இது வேதானே.
- (73) குலமிலான் குணங்குறியிலான் குறைவிலான்கொடிதாப் புலமிலான் றனக்கென்னவோர் பற்றிலான் பொருந்து மிதமிலான் மைந்தர் மைனவியில்லானெனவனவன்சன் சலமிலான் முத்திதரும் பரசிவனெனத்தகுமே.
- (74) வஞ்சவேல் கொடுமார் பிலெறியனும் விஞ்ச வேதழல் மீட்டி யெரிக்கினும் நன்சினூரழஞை நலியினும் அஞ்சிடாதவரானந்தமாவரே.
- (75) உருவாயருவாயுளதாயிலதாய் மருவாய் மலராய் மணியா யொளியாய் கருவாயுயிராய்க்கியாய் விதியாய் குருவாய்வருவாய்ருளவாய் குகனே.

முற்றிட்டு.

85

Copies can be had at :—

MOHIDEEN & Co.,

General Merchants, Commission Agents,
Publishers, and Dealers in Foreign, Indian,
and Native states used Postage stamps.

Halls Garden, Royapettah, P. O.
MADRAS.

வினம்பரம்.

மெஞ்சான அருள் புல்தகழும், எல்லா விதமான
உள் நாட்டு, வெளி நாட்டுச் சரக்குகளும், முத்திரை
குத்தின உள்நாடு வெளிநாடு தபாற்றலைகளும்
எம்மிடம் கிடைச்சும்.

மொஹீதீன் அண்டு கம்பனி,

ஆல்தோட்டம், ராயப்பேட்டை போஸ்ட்,

மத்ரஸ்.